Dilluns 28 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 11,29-32): En aquell temps, s'anava reunint encara més gent al voltant de Jesús, i Ell es posà a dir-los: «Aquesta generació és una generació dolenta: demana un senyal, però no se li donarà altre senyal que el senyal de Jonàs. Ja que, com Jonàs va ser un signe per als ninivites, així serà també el Fill de l'home per a aquesta generació. La reina del Migjorn s'alçarà en el judici contra els homes d'aquesta generació i els condemnarà, perquè vingué des de l'extrem de la terra a escoltar la saviesa de Salomó, i mireu que hi ha alguna cosa més que Salomó aquí! Els ninivites s'aixecaran en el judici contra aquesta generació i la condemnaran, perquè es van convertir a la predicació de Jonàs, i mireu que hi ha alguna cosa més que Jonàs aquí!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aquesta generació és una generació dolenta: demana un senyal»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, la dolça veu —però severa— del Crist posa en alerta els qui estan convençuts de tenir ja el "bitllet" per al Paradís, solament perquè diuen: «Jesús, que n'ets de formós!». Crist ha pagat el preu de la nostra salvació sense excloure ningú, però cal observar unes condicions bàsiques. I, entre altres, no pretendre que el Crist ho faci tot i nosaltres res. Això seria no solament niciesa, sinó malvada supèrbia. Per això, el Senyor no dubta en usar la paraula "dolenta": «Aquesta generació és una generació dolenta: demana un senyal, però no se li donarà altre senyal que el senyal de Jonàs» (Lc 11,29). Li dóna el nom de "dolenta" perquè posa la condició de veure abans miracles espectaculars per tal de donar després la seva eventual i condescendent adhesió.

Ni davant dels seus paisans de Natzaret accedí, perquè —exigents!— pretenien que Jesús signés la seva missió de profeta i Messies mitjançant meravellosos prodigis, que ells voldrien assaborir com espectadors acomodats en la butaca d'un cinema. Però això no pot ser: el Senyor ofereix la salvació, però solament a qui se subjecti a Ell per mitjà d'una obediència que neix de la fe, que espera i calla. Déu pretén aquesta fe antecedent (que en el nostre interior Ell mateix ha posat com una llavor de gràcia).

Un testimoni en contra dels creients que mantenen una caricatura de la fe serà la reina del Migdia, que

es desplaçà des dels confins de la terra per a escoltar la saviesa de Salomó, i resulta que «hi ha alguna cosa més que Salomó aquí!» (Lc 11,31). Diu un proverbi que «no hi ha pitjor sord que qui no vol escoltar». Crist, condemnat a mort, ressuscitarà als tres dies: a qui el reconegui, li proposa la salvació, mentre que per als altres —tornant com a Jutge— ja no hi haurà res a fer, sinó escoltar la condemnació per obstinada incredulitat. Acceptem-lo amb fe i amor avançats. El reconeixerem i ens reconeixerà com a seus. Deia el Servent de Déu Don Alberione: «Déu no gasta la llum: encén les llànties en la mesura en què facin falta, però sempre en el temps oportú».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «De la mateixa manera que Salomó va edificar aquell Temple, es va edificar també un Temple el veritable Salomó: Crist és el veritable Salomó!» (Sant Agustí)

- «Encara avui, per a les “Nínives modernes”, Déu busca missatgers de la penitència. ¿Tindrem la valentia, la fe profunda, la credibilitat necessària per arribar als cors i obrir les portes a la conversió?» (Benet XVI)

- «Només la identitat divina de la persona de Jesús pot justificar una exigència tan absoluta com aquesta: ‘El qui no està amb mi està contra mi’ (Mt 12,30). També quan diu que Ell és més que Jonàs, més que Salomó, més que el Temple (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 590)